

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Jaroslavou Bernou v právní věci žalobce: JUDr. Ireny Benešové, xxx , správce konkursní podstaty úpadce: M Port s.r.o., Řehořova 10/992, Praha 3, IČ: 26920417 proti žalovanému: ČEPRO, a.s., Dělnická 213, Praha 7, IČ: 60193531, zastoupenému JUDr. Jaromírem Císařem, advokátem, Hvězdova 1716/2b, Praha 4 o vydání věci eventuelně zaplacení částky 348.223.955,30 Kč

t a k t o:

I. Žaloba se žádostí, aby byl žalovaný uznán povinným vydat žalobci 3.000,227 tun diesel motorové nafty 22 B CITY o hustotě 837 g při teplotě 20 °C , 1.235,545 tun diesel motorové nafty 22 B CITY o hustotě 840g při teplotě 20°C, 3.764,47 tun diesel motorové nafty 22 B CITY o hustotě 836g při teplotě 20°C a dále 5.000,191 tun diesel motorové nafty 22 B CITY o hustotě 837g při teplotě 20°C eventuelně zaplatit žalobci částku 348.223.955,30 Kč, **se zamítá.**

II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů částku 286.788,-Kč k rukám zástupce žalovaného do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá na žalovaném vydání 3.000,227 tun diesel motorové nafty 22 B CITY o hustotě 837g při teplotě 20°C , 1.235,545 tun diesel motorové nafty 22 B CITY o hustotě 840g při teplotě 20°C, 3.764,47 tun diesel motorové nafty 22 B CITY o hustotě 836g při teplotě 20°C a dále 5.000,191 tun diesel motorové nafty 22 B CITY o hustotě 837g při teplotě 20°C s tím, že pro případ, že tyto pohonné látky už žalovaný nedrží, žádá žalobce zaplacení jejich ceny ve výši 348.223.955,30 Kč. Jedná se o pohonné látky, které koupila společnost BENA a.s., Bělohorská 131, Praha 6, IČ: 25050834 od společnosti SLOVNAFT a.s. se sídlem v Bratislavě, Vlčie Hrdlo za účelem jejich prodeje společnosti Tukový průmysl Ostrava spol. s r.o. se sídlem v Havířově – Šumbark, Ostravská 3, IČ: 60779021. Tyto pohonné látky byly v roce 1996 dodány společností SLOVNAFT a.s. potrubním systémem ve vlastnictví žalovaného, který je převzal pro společnost BENA a.s. Tato společnost pohonné látky poté prodala společnosti Tukový průmysl Ostrava spol. s r.o. Při propuštění zboží do režimu volného oběhu byly za zboží zaplacený daně. Žalovaný prováděl přepravu a skladování zboží na základě smlouvy o skladování a přepravě, uzavřené mezi žalovaným a společností BENA spol. s r.o. se sídlem v Praze 9, Živonínská 1629. Povinností žalovaného dle této smlouvy bylo převod vlastnického práva ke zboží řádně zaevidovat tak, aby nový vlastník měl zajištěn jeho nerušený výkon. Žalovaný však namísto převodu vlastnického práva vyznačil v evidenci storno příjmu zboží u společnosti BENA a.s. , zboží právnímu předchůdci žalobce nevydal a zkrátil tak jeho vlastnického právo. Žalobce má za to, že žalovaný toto zboží stále drží.

Žalobce dále tvrdí, že společnost Tukový průmysl Ostrava spol. s r.o. převedla smlouvou ze dne 19.června 2002 vlastnické právo k předmětným pohonným hmotám na společnost SAFRON TRADING & CONSULTANTS Ltd. Se sídlem Diagoras Street 4, Kermia house, Flat 601, Nicosia, Cyprus. Tento nabyvatel poté smlouvou ze dne 23.března 2004 převedl pohledávku na společnost M Port s.r.o.

Žalobce poukazuje na skutečnost, že žalovaný pohledávku opakovaně uznal za oprávněnou, a to zejména v souvislosti s právními rozbory advokátních kanceláří. Tyto posudky byly vypracovány na základě žádosti xxx Ing. A. H. a Ing. T. K. . Žalovaný v zadání jejich vypracování označuje jako jeden z podkladů písemnost ze dne 12.března 2003 , jejíž obsah byl předmětnou právní analýzou kvalifikován jako uznání závazku.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl jako skutečnost, že převod pohonných hmot do vlastnictví společnosti Tukový průmysl Ostrava spol. s r.o. nevyznačil v evidenci, nestalo se tak však v důsledku porušení jeho povinností, nýbrž proto, že předmětné pohonné hmoty prodala společnost BENA a.s. žalovanému , nikoli společnosti Tukový průmysl Ostrava, spol. s r.o. Žalovaný prodávajícímu řádně zaplatil kupní cenu na základě jím vystavených faktur a tato skutečnost byla zaznamenána v evidenčním programu žalovaného jako příjem zboží na sklad. Tvrdí-li žalobce, že žalovaný porušil v rámci produktovodního systému povinnost připsat toto zboží společnosti Tukový průmysl Ostrava spol. s r.o., namítá žalovaný, že tato společnost se vlastníkem zboží nestala. K převodu vlastnictví ke zboží v rámci produktovodního systému dochází na základě oznámení žalovanému jako skladovateli, který tuto skutečnost zaeviduje v účetnictví jako zvýšení stavu zásob u kupujícího. Tvzený prodej společnosti Tukový průmysl Ostrava spol. s r.o.však žalovanému nebyl nikdy oznámen a tuto skutečnost žalobce ani netvrdí. Takové oznámení společnost BENA a.s. ani učinit nemohla, protože motorovou naftu prodala žalovanému, navíc Tukový průmysl Ostrava spol. s r.o. nebyl smluvním

partnerem žalovaného a neměl tedy v rámci jeho systému zřízen klientský účet. V předmětné době žalovaný nebyl ve smluvním vztahu ani se společností BENA a.s. ohledně služeb produktovodního systému, smlouva o přepravě a skladování zboží byla uzavřena mezi žalovaným a jiným subjektem, a to společností BENA, s.r.o. Se společností BENA a.s. uzavřel žalovaný tuto smlouvu až v roce 1998. Žalovaný poukazuje i na skutečnost, že společnost Tukový průmysl Ostrava spol. s r.o. nikdy vydání motorové nafty na žalovaném nežádala. Správnost evidence pohonných hmot pomocí programu Business Planing and Control Systém v předmětném období byla ověřena zvláštním auditem společnosti KMPG Česká republika Audit, s.r.o., v rámci kterého byly přezkoumány podklady z účetnictví a celkové skladové hospodářství žalovaného se zaměřením na skladování pohonných hmot pro společnost BENA a.s. v období od 1.listopadu 1996 do 31.prosince 2002.

Žalovaný dále namítl, že jednou ze základních náležitostí žaloby na vydání věci je dostatečná individualizace věci, tedy takové označení, které tyto věci odliší od ostatních věcí stejného druhu. Je však zřejmé, že v daném případě . stejně jako u většiny druhově určených věcí, je individualizace pohonných látek z povahy věci vyloučena. Žaloba na vydání takto určené věci nevyhovuje podmínkám žaloby reivindikační a nemůže být úspěšná. Jakostní specifikace zboží na základě jakostního osvědčení není možná, neboť atest jakosti pohonných hmot vystavený výrobcem nemůže být užit pro jeho pozdější identifikaci, a to vzhledem ke skutečnosti, že toto zboží časem mění své fyzikální vlastnosti. Eventuelním petitem uplatněný nárok na zaplacení peněžní částky je svou povahou nárokem na náhradu škody a bez ohledu na to, že vznikl jako důsledek porušení nepromlčitelného vlastnického práva, promlčení podléhá. Žalovaný tedy vznesl námitku promlčení uplatněného nároku. Uvedl dále, že je skutečností, že vyžádal od advokátní kanceláře Weil Gotshal & Manges a advokátní kanceláře Kaiser v roce 2004 vypracování právního rozboru poté, kdy se dozvěděl o žalobcem uplatňovaném nároku. Zadal však kancelářím vstupní informace, založené na tvrzeních žalobce, která se posléze ukázala jako nepravdivá. Není skutečností tvrzení žalobce o tom, že žalovaný nárok žalobce uznal. Žalobci se takovou skutečnost v řízení nepodařilo prokázat, neboť ani jedna z listin, předložených žalobcem k důkazu o uznání pohledávky, a to zápis č. 422/03 z porady vedení žalovaného, právní rozbor advokátních kanceláří, prohlášení žalovaného o množství zboží, uskladněného společností BENA a.s. a Tukový průmysl Ostrava spol. s r.o. ke dni 30.listopadu 1997, dopis Tukového průmyslu Ostrava spol. s r.o., nemá náležitosti uznání závazku. Originál dopisu ze dne 26.února 2003 a dopisu ze dne 12.března 2003, adresovaného společnosti SAFRON TRADING & CONSULTANTS Ltd., žalovaný nemá k dispozici, v průběhu trestního řízení však bylo prokázáno znaleckým posudkem soudního znalce z oboru písmoznalectví – odvětví ručního písma Mgr. Jana Klapače ze dne 5.října 2009, že Ing. Z. S. , uvedený jako jednatel za žalovaného, tyto listiny nikdy nepodepsal. Pokud tedy žalovaný tyto listiny nepodepsal, nemohou být jeho úkonem uznání závazku ve vztahu ke společnosti SAFRON TRADING & CONSULTANTS Ltd.

Žalovaný dále namítl neplatnost Smlouvy o prodeji pohledávek ze dne 19.června 2002 s tím, že za postupitele, společnost Tukový průmysl Ostrava, spol. s r.o. , obsahuje dohoda podpis Marty Konkolové, tehdejší jednatelky společnosti. V rámci trestního řízení vedeném Policií České republiky – útvar pro odhalování korupce a finanční kriminality služby kriminální policie a vyšetřování – expozitura České Budějovice spis.zn. ČTS: OKFK 249/TČ-2008-24 byl tento podpis předmětem znaleckého posouzení a dle posudku znalce z oboru kriminalistika, specializace expertiza ručního písma PhDr. Václavy Musilové ze dne 27.prosince 2006 je podpis padělkem vyhotoveným za pomoci reprografické techniky. V této smlouvě je dále nedostatečným způsobem vymezena postupovaná pohledávka a smlouva je tedy

neplatná pro neurčitost dle ustanovení § 37 občanského zákoníku. Převod pohledávky navíc nemohl způsobit vznik práva žalobce na vydání zboží.

Soud vyšel ze skutkových tvrzení žalobce a v řízení v první řadě zkoumal, zda došlo ze strany žalovaného k uznání závazku, které by pro účely dokazování založilo vyvratitelnou právní domněnku jeho existence s důsledkem přechodu důkazního břemene o jeho neexistenci na žalovanou stranu.

Tvrzení žalobce o tom, že žalovaný pohledávku, uplatněnou v tomto řízení, uznal, se žalobci nepodařilo prokázat. K důkazu o uznání závazku označil zápis č. 422/03 z porady vedení žalovaného, právní rozborů advokátních kanceláří, prohlášení žalovaného o množství zboží, uskladněného společností BENA a.s. a Tukový průmysl Ostrava spol. s r.o. ke dni 30. listopadu 1997, dopis Tukového průmyslu Ostrava spol. s r.o. ze dne 24. února 2004, kterými však uznání závazku prokázáno nebylo.

Institut uznání závazku v obchodních vztazích upravuje ustanovení § 323 obchodního zákoníku, podle kterého uzná-li někdo písemně svůj určitý závazek, má se za to, že v uznaném rozsahu tento závazek v době uznání trvá. Tyto účinky nastávají i v případě, kdy pohledávka věřitele byla v době uznání již promlčena/ odst. 1/. Uznání závazku na základě této právní úpravy zakládá vyvratitelnou právní domněnku existence závazku v době jeho uznání. Jedná se o písemný jednostranný úkon dlužníka adresovaný věřiteli, jehož obsahem musí být dostatečná určitost uznávaného závazku ve smyslu jeho identifikace takovým způsobem, aby nebyl zaměnitelný s jiným.

Listina, označená Zápis č. 422/03 z porady vedení ČEPRO a.s. konané dne 25. listopadu 2003 v Praze nemá náležitosti uznání závazku. Zápis z jednání vedení společnosti neobsahuje pojmové znaky právního úkonu z hlediska ustanovení § 34 občanského zákoníku, neboť je pouze zápisem o jednání pracovníků žalovaného, nikoli úkonem žalovaného jako subjektu práva. Z listiny není zřejmý projev vůle, který by směřoval k uznání závazku a tento tvrzený závazek není v obsahu listiny ani definován. Dostatečnou specifikací závazku nemůže být informace jednoho z pracovníků žalované společnosti o rozdílech za inventurní období ve smyslu přebytku ve výši 220.000.000,-Kč. Náležitosti uznání závazku nemá ani listina, označená Právní analýza uplatněného nároku na vydání 13.000,433 tun motorové nafty ze dne 16. září 2004, vyhotovená advokátní kanceláří MEMORANDUM společnosti Weil, Gotshal & Manges v.o.s. a listina, označená Stanovisko k nároku společnosti SAFRON TRADING & CONSULTANTS Ltd na vydání motorové nafty zde 11. srpna 2004 advokátní kanceláře KAISER, a to především z toho důvodu, že se jedná o odborná stanoviska advokátních kanceláří, nikoli o právní úkony žalované společnosti. Z obsahu listiny, označené jako Množství naskladněného zboží ke dni 30. listopadu 1997 firmy BENA a.s. a Tukového průmyslu Ostrava, s.r.o. ze dne 1. prosince 1997 rovněž nevyplývá existence nutných náležitostí platného uznání závazku. Z obsahu je zřejmé, že se jedná o interní sdělení zaměstnance žalované společnosti, neboť listina neobsahuje údaj o tom, že by byla adresována jiné osobě, neobsahuje dále projev vůle, který by směřoval k uznání závazku ani údaj o existenci konkrétního závazku žalovaného vůči společnosti Tukový průmysl Ostrava, spol. s r.o. Dopis společnosti Tukový průmysl Ostrava, spol. s r. o. ze dne 24. února 2004, adresovaný žalovanému, je úkonem právě této společnosti, nikoli úkonem žalovaného, kterým by žalovaný založil právní účinky uznání závazku. Listiny, označené jako Odpověď na dopis ze dne 21. února 2003 s datem 26. února 2003 a Vydání PHL motorové nafty 22B City ze dne 12. března 2003 nebyly soudu k důkazu předloženy, dle znaleckého posudku soudního znalce z oboru písmoznalectví – odvětví ručního

písmu Mgr. Jana Klapače ze dne 5.října 2009 , zadaném v rámci dokazování v trestní věci, vedené pod čj OKFK-249/TČ-2009-24 Policií České republiky se ohledně podpisu Ing. Z. S. a, tehdejšího předsedy představenstva žalovaného, jedná minimálně v jednom případě /nelze vyloučit že v obou případech/ o tzv. technický padělek vyhotovený obtažením nebo překopírováním stejného podpisu. K těmto listinám je třeba dále uvést, že se jedná o úkony adresované společnosti SAFRON TRADING & CONSULTANTS Ltd., nikoli učiněné vůči společnosti M Port s.r.o.. Tato skutečnost je významná z hlediska závěrů soudu, učiněných dále o tom, že společnost M Port s.r.o. se nestala právním nástupcem společnosti SAFRON TRADING & CONSULTANTS Ltd..

K důkazu o svém tvrzení , že na jeho osobu bylo převedeno právo, uplatněné v tomto řízení , označil žalobce listinu označenou „Smlouva o prodeji pohledávek“ ze dne 19.června 2002, kterou měl v úmyslu prokázat, že mezi společnostmi Tukový průmysl Ostrava, spol. .s r.o. jako postupitelem a společností SAFRON TRADING & CONSULTANTS Ltd. jako postupníkem byla dne 19.června 2002 v písemné formě uzavřena dohoda o postoupení pohledávky a dále Smlouvou o postoupení pohledávky, uzavřenou dne 23.března 2004 mezi společností SAFRON TRADING & CONSULTANTS Ltd. Se sídlem Diagoras Street 4, Kermia house, Flat 601, Nicosia, Cyprus jako postupitelem a společností M Port s.r.o., Řehořova 10/992, Praha 3 jako postupníkem .

Soud zkoumal náležitosti smlouvy ze dne 19.června 2002 dle ustanovení § 524 odst.1 obchodního zákoníku , podle něhož věřitel může svou pohledávku i bez souhlasu dlužníka postoupit písemnou smlouvou jinému. Nutnou náležitostí smlouvy o postoupení pohledávky je vedle označení postupníka a postupitele identifikace postupované pohledávky osobou dlužníka a specifikací pohledávky tak, aby tato pohledávka byla vymezena dostatečně určitě a nebyla zaměnitelná s jinou pohledávkou postupitele za stejným dlužníkem. / rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 20.prosince 2000 spis.zn. 32 Cdo 2306/98/. Požadavek určitosti je obecnou náležitostí právního úkonu dle ustanovení § 37 odst.1 zák.č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku . V dané věci z obsahu bodu 6. dohody ze dne 19.června 2002 vyplývá, že se tento úkon netýká pohledávky jednotlivé, nýbrž „několika případů“ nákupu zboží, označeného jako benzin automobilový , druh BA 91, BA 95 a motorová nafta s označením normy ČSN EN 590 od společnosti BENA a.s.. Týká se tedy určité skupiny pohledávek, určených osobou dlužníka, kterým je společnost ČEPRO a.s., určených dobou jejich vzniku v letech 1996 -1997.

Požadavek dostatečné konkretizace převáděných pohledávek není v daném případě splněn tím , jak jsou pohledávky ve smlouvě vymezeny. Jsou-li postupovány pohledávky označeny tak, že se týkají několika případů z let 1996 – 1997, kdy postupitel nakupoval od společnosti BENA a.s. benzin automobilový BA 91, BA 95 a motorovou naftu EN 590, jedná se nepochybně o jejich nedostatečnou charakteristiku. Z obsahu smlouvy nelze stanovit, o jaké jednotlivé pohledávky z konkrétních kupních smluv, uzavíraných postupitelem v rámci jeho obchodní spolupráce se společností BENA a.s. v letech 1996 – 1997 se jedná, neboť nejsou určeny nominální hodnotou, označením konkrétní kupní smlouvy, specifikací předmětu koupě když není zřejmé, zda v daném případě se jednalo o koupi benzínu či motorové nafty. Pohledávky nejsou charakterizovány ani jiným způsobem tak, aby bylo jednoznačné, jaké pohledávky jsou převáděny, včetně případného odkazu na nějakou ze skutečností, které by tuto individualizaci umožnily. Přílohy, označené v článku 6. smlouvy žalobce k důkazu nepředložil. S ohledem na skutečnost, že chybí označení konkrétních pohledávek, na jejichž postoupení by se smluvní strany dohodly, nebylo možno neurčitost smlouvy o postoupení pohledávek odstranit

ani výkladem projevu vůle dle ustanovení § 266 odst.3 obchodního zákoníku. Výkladem nemohl soud dále zjistit ani vůli smluvních stran, týkající se vymezení postupovaného práva, neboť není zřejmé, zda je převáděno právo postupitele požadovat na společnosti ČEPRO a.s. peněžitě plnění z důvodu vzniku její odpovědnosti za škodu v důsledku porušení povinnosti při evidenci zboží či zda je převáděno právo postupitele na vydání pohonných látek/ „nárok postupitele na vydání svého majetku nebo náhradu škody“ / . Soud tedy dospěl k závěru, že Smlouva o prodeji pohledávek ze dne 19.června 2002 je neplatným právním úkonem pro rozpor s ustanovením § 37 odst.1 občanského zákoníku pro jeho neurčitost.

Tvrzení žalobce o tom, že na společnost M Port s.r.o. byla převedena pohledávka, uplatněná v tomto řízení, nebyla prokázána ani Smlouvou o postoupení pohledávky, uzavřenou dne 23.března 2004 mezi společnostmi SAFRON TRADING & CONSULTANTS Ltd. Se sídlem Diagoras Street 4, Kermia house, Flat 601, Nicosia, Cyprus jako postupitelem a společností M Port s.r.o., Řehořova 10/992, Praha 3 jako postupníkem. Dle Článku 1 smlouvy je předmětem postoupení peněžitá pohledávka postupitele za dlužníkem ČEPRO a.s. ve výši 305.223.955,- Kč, představující cenu 15.385,13 m³ motorové nafty. Za právní důvod vzniku této pohledávky označuje smlouva porušení povinnosti dlužníka ze smluv, uzavřených mezi dlužníkem a společností BENA, s.r.o. ze dne 4.února 1994, 2.listopadu 1994 a 23.března 1998 a z porušení povinností ze smluv o přepravě a skladování zboží, uzavřených mezi dlužníkem a společností „Tukový průmysl Ostrava“. Aniž by soud zkoumal dále náležitosti této smlouvy vyšel ze závěru, že v řízení nebyla prokázána skutečnost, že tato pohledávka vůči společnosti ČEPRO a.s. postupiteli vlastnický náležel tak, aby ji mohl platně postoupit společnosti M Port s.r.o. Měla-li být dle tvrzení žalobce právním důvodem nabytí této pohledávky Smlouva o prodeji pohledávek ze dne 19.června 2002, je nutno odkázat na závěr soudu o neplatnosti této smlouvy, v důsledku které na společnost SAFRON TRADING & CONSULTANTS Ltd. pohledávka nepřešla. Navíc pokud měl žalobce postoupením pohledávky nabýt věcnou legitimaci k žalobě na vydání pohonných hmot, muselo by předmětem postoupení být právo na vydání věci. V případě smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 23.března 2004 se však jedná o převod pohledávky peněžitě.

Žalobce tedy v řízení neprokázal, že úpadce, společnost M Port s.r.o. smlouvou o postoupení pohledávky nabyla práva, jehož se vůči žalovanému domáhá a jeho žaloba v důsledku této skutečnosti nemohla být úspěšná. Především je však nutno poukázat na skutečnost, že žalobce se po změně žaloby, učiněné v průběhu řízení, domáhá vydání pohonných látek žalobou vindikační bez ohledu na skutečnost, že tato žaloba je vyloučena s ohledem na skutečnost, že se v případě tohoto zboží jedná o věci druhově určené / rozhodnutí Ústavního soudu IV.ÚS 166/95 ze dne 17.října 1995/. Žalobci navíc nepřísluší vymáhat tyto věci vlastnickým právem, které nelze nabýt postoupením pohledávky, neboť k převodu vlastnického práva jsou zákonem určeny jiné právní instituty. Již z tohoto důvodu bylo nutno žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

Soud má za účelné dále uvést, že dle závěru soudu nebyla v řízení prokázána ani skutečnost, že vlastnického práva k předmětné motorové naftě nabyla společnost Tukový průmysl Ostrava, spol. s r.o., od jejíhož vlastnického práva odvodil žalobce svůj vlastnický nárok. Žalobce vznik vlastnického práva společnosti Tukový průmysl Ostrava, spol. s r.o. odvozuje od tvrzených kupních smluv, uzavřených mezi touto společností jako kupujícím a společností BENA a.s. jako prodávajícím. Soud tedy zkoumal, zda k uzavření těchto smluv došlo a dospěl k závěru, že tvrzení o tom, že společnost Tukový průmysl Ostrava, spol. s r.o. koupila předmětné pohonné látky od společnosti BENA a.s., se žalobci prokázat nepodařilo.

Soud toto tvrzení posoudil dle ustanovení § 409n zák.č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů o kupní smlouvě. Podstatné náležitosti smlouvy kupní, o kterou se tvrzení žalobce opírá, jsou vymezeny v ustanovení § 409 odst.1 obchodního zákoníku.. Podle tohoto ustanovení se kupní smlouvou prodávající zavazuje dodat kupujícímu movitou věc určenou jednotlivě nebo co do množství a druhu a převést na něho vlastnické právo k této věci a kupující se zavazuje zaplatit kupní cenu . Ve smlouvě musí být kupní cena dohodnuta nebo musí v ní být alespoň stanoven způsob jejího dodatečného určení, ledaže z jednání o uzavření smlouvy vyplývá vůle stran ji uzavřít i bez určení kupní ceny. V tomto případě je kupující povinen zaplatit kupní cenu stanovenou podle § 448 /§ 409 odst.2 obchodního zákoníku/. Základním obsahem je závazek prodávajícího dodat kupujícímu ve smlouvě určené zboží a převést na něj vlastnické právo a závazek kupujícího zaplatit kupní cenu. Podstatnou náležitostí smlouvy kupní je určení zboží a ceny.

Žalobce k důkazu o existenci kupní smlouvy označil listiny, vystavené v souvislosti s celním řízením , a to Jednotné celní deklarace č. 51768046-013614, 961211, č. 51768046-01362-6, 961211, č. 51768046-01514-3, 961230, č. 51768046-01360-2, kterými bylo prokázáno, že celní deklarant, společnost Tukový průmysl spol. s r.o., Koubova 79, Praha 9, IČ: 40614638 / odstavec 14/ vystavil písemná celní prohlášení při dovozu zboží, označeného jako motorová nafty 22 B CITY, specifikovaného množstvím v odstavci 41 listin, jako zahraniční odesílatel je uvedena společnost SLOVNAFT a.s. se sídlem v Bratislavě, v listinách je uvedena společnost BENA a.s., Bělohorská 131, Praha 6 jako tuzemský příjemce. Listinami, označenými Deklarace údajů o celní hodnotě má soud za prokázané , že společnost Tukový průmysl spol. s r.o., Koubova 79, Praha 9, IČ: 40614638 jako celní deklarant uvedl údaje o celní hodnotě k vyměření cla dle ustanovení § 66 celního zákona Listinami, označenými Dodací list č. 423980, 423981, 423983 a 423984 ze dne 11.12.1996 má soud za prokázané, že je vystavila společnost SLOVNAFT, a.s., obsahují označení motorové nafty uvedením jejího druhu , množství a měrné hmotnosti při teplotě 20°C a označení adresáta „BENA PRAHA“, připojeny jsou listiny, označené Akostné osvedčenie, Vyhlásenie vývozcu o povode tovaru, vystavené společností SLOVNAFT a.s., listiny, označené COLNÁ FAKTÚRA, adresovaná společnosti BENA a.s., Bělohorská 131, Praha 6 jako příjemci zboží a kupujícímu, listiny označené Movement certificate – Sprievodné osvedčenie č. 504786,657679,504886, 504666, obsahující označení příjemce zboží BENA a.s., Bělohorská 131, Praha 6. Dle jednotlivými celními deklarací č. 51768046 – 01417-5, 961217, č. 51768046 – 01416, 961217, č. 51768046-01524-6, 9661231 a č. 51768046-01415-1, 961217 ve spojení se skladovým listem č. 7324/00,7323/00,7321/00 celní deklarant, společnost Tukový průmysl spol. s r.o., Koubova 79, Praha 9, IČ: 40614638 deklaruje jako příjemce zboží společnost Tukový průmysl Ostrava, spol. s r.o. se sídlem v Havířově-Šumbarku, Ostravská 3:

Těmito listinami dle závěru soudu nebyla prokázána existence kupní smlouvy , uzavřené mezi společností BENA a. s. se sídlem v Praze 6, Bělohorská 131 jako prodávajícím a společností Tukový průmysl Ostrava spol. s r.o. se sídlem v Havířově – Šumbark, Ostravská 3 jako kupujícím , kterou by prodávající prodal kupujícímu žalované množství v žalobě určené motorové nafty. Jedná se o listiny, týkající se dodávky zboží, uskutečněné společností SLOVNAFT, a.s. pro společnost BENA a.s. a dále o listiny, týkající se úkonů učiněných celním deklarantem v souvislosti s celním a daňovým řízením, kterými deklarant oznamuje celním orgánům požadované údaje ve věci cla a daní při dovozu ve formě stanovené celními předpisy v rámci činnosti celních orgánů jako orgánů státní správy. Komisionářskou smlouvou ze dne 20.listopadu 1996, uzavřenou mezi společností Tukový průmysl Ostrava, spol. s r.o. se sídlem v Havířově-Šumbarku, Ostravská 3 komitentem a společností Tukový průmysl spol. s r.o. se

sídlem v Praze 10, U Plynárny 99 jako komisionářem byla uzavřena smlouva, kterou se komisionář zavázal zajišťovat pro komitenta celní projednání zásilek včetně uskladnění zboží ve veřejném celním skladě jako nepřímý zástupce. Dokladem v rámci celního řízení jsou i osvědčení o záruce, vystavená Ministerstvem financí České republiky, Generální ředitelství cel se sídlem v Praze 4, Budějovická 7 ze dne 7.listopadu 1996. Uzavření kupní smlouvy nemohlo být dostatečně prokázáno ani fakturou č. 607586 ze dne 8.listopadu 1996, č. 607585 ze dne 8.listopadu 1996, č. 608011 ze dne 12.prosince 1996 a č. 607584 ze dne 8.listopadu 1996, kterými byla prokázána pouze skutečnost, že byly společností BENA a.s. vystaveny, uzavření smlouvy neprokazuje ani listina, označená Seznam přijatých pohonných hmot ze Slovnaftu Bratislava za období 7.11.-29.12.96 pro TP.OVA, vystavená společností BENA a.s. Žalobcem tvrzená skutečnost nemohla být prokázána ani listinou, označenou jako Plná moc ze dne 13.prosince 1999, kterou společnost Tukový průmysl Ostrava, spol. s r.o. se sídlem v Havířově-Šumbarku, Ostravská 3 udělila společnosti BENA a.s. plnou moc k zastupování v řízení před celními orgány, dále listina, označená jako Záruční listina č. 77450454, vystavená společností Tukový průmysl a.s. se sídlem v Praze 9, Koubova 79 dne 30.března 2000.

V řízení nebyla prokázána skutečnost, že by mezi žalovaným a společností Tukový průmysl Ostrava, spol. s r.o. se sídlem v Havířově-Šumbarku, Ostravská 3 byla v předmětné době v roce 1996 uzavřena smlouva o přepravě zboží a skladování, na základě které by žalovaný pro tuto společnost poskytoval v rámci provozování produktovodu a skladů pohonných hmot služby a ze které by žalovaný porušil žalobcem tvrzené povinnosti týkající se evidence zboží. Žalobce k důkazu předložil pouze Smlouvu o transportu a skladování zboží č. 200/376/1999 uzavřenou mezi žalovaným a společností Tukový průmysl Ostrava, spol.s r.o., jedná se však o smlouvu, uzavřenou až dne 24.února 1999, tedy neupravující vztahy mezi těmito společnostmi v době tvrzené koupě předmětných pohonných hmot a dále Smlouvu o přepravě zboží č. 056/94 ze dne 2.září 1994, uzavřenou mezi žalovaným a společností BENA spol. s r.o. se sídlem v Praze 9, Živonínská 1629, IČ: 49682911, tedy subjektem odlišným od společnosti BENA a.s.

S ohledem na skutečnost, že v řízení nebyla prokázána existence žalobcem uplatněné pohledávky, nemohl se soud zabývat otázkou jejího případného promlčení. Soud dále neprovedl důkaz výpovědi Ing. M. P., neboť tento důkaz byl žalobcem označen až poté, kdy na základě rozhodnutí soudu došlo ke koncentraci řízení, ze stejného důvodu nepřihlédl k návrhu na provedení důkazu záznamem měřicího zařízení Micromotion, dopisem JUDr. N. K. ze dne 2.února 2010, Protokolem o místním šetření Celního úřadu Praha III. ze dne 17.září 2002, navíc pro rozhodnutí nemá soud tyto důkazy za významné. Soud nehodnotil dále ty v řízení provedené důkazy, navržené stranami k otázce, zda zboží bylo či je stále vedeno v evidenci žalovaného a k otázce žalovaným tvrzené koupě předmětných pohonných hmot, a to zejména záznamy měřicích zařízení žalovaného, listiny, týkající se vedení evidenčního systému žalovaného a jeho obsahu, doklady z účetní evidence žalovaného. Tyto důkazy nemohly mít pro význam pro rozhodnutí o zamítnutí žaloby, založeném na výše uvedeném zjištění její nedůvodnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst.1 o.s.ř. Soud přiznal žalovanému, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů právního zastoupení dle vyhl.č. 484/2000 Sb. za řízení před soudem 1.stupně v částce 236.140,- Kč včetně šestnácti paušálních částek za převzetí věci, odpor proti platebnímu rozkazu, vyjádření ze dne 7.prosince 2004, 13.prosince 2004, účast na přípravném jednání dne 12.března 2009, vyjádření ze dne 3.června 2009, 22.června 2009, 16.října 2009, 26.listopadu 2009, 12.ledna 2010, ústní jednání dne 21.ledna 2010, vyjádření ze dne 2.února 2010, ústní jednání dne 4.února 2010, vyjádření ze

dne 16.února 2010 , vyjádření ze dne 22.dubna 2010 a účast na jednání dne 22.dubna 2010 , dále přiznal soud žalovanému dle ustanovení § 14 odst. 3 a § 15 vyhl.č. 484/2000 Sb. náhradu nákladů řízení před soudem odvolacím ve věci odvolání proti rozhodnutí soudu 1.stupně o zamítnutí návrhu žalovaného na zmeškání lhůty k podání odporu ze dne 12.ledna 2005 ve výši 900,-Kč včetně dvou paušálních částek za odvolání ze dne 28.ledna 2005 a vyjádření ze dne 3.června 2005, dále za řízení o dovolání proti rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 27.června 2005 čísla jednacího 12 Cmo 69/2005 – 62 ve výši 900,-Kč včetně dvou paušálních částek za dovolání ze dne 18.srpna 2005, vyjádření ze dne 5.prosince 2005 a za řízení před Ústavním soudem České republiky částku 1.050,-Kč včetně jedné paušální částky, celkem částku 238.990,-Kč, spolu s 20% DPH ve výši 47.798,-Kč činí přiznané náklady právního zastoupení částku 286.788,-Kč.

P o u č e n í: Proti rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu se sídlem v Praze prostřednictvím soudu nadepsaného.

V Praze dne 22.dubna 2010

Za správnost vyhotovení:
P.

JUDr. Jaroslava Berná, v.r.
samosoudce